Попід землею ходить повзкома,
Але в душі покірності нема.

Він пробиває кам'яні пласти,
Видобуває сонце з темноти.

Таким я завжди бачу шахтаря.
Ліхтарик над чолом — немов зоря.

Низеньке небо, та високий лет,
Бо він трудар, мислитель і поет.

Горить не кожен твій рядок, либонь;
А в нього кожна грудочка — вогонь!

До рівня отакого ти зумій
Свій поетичний піднести забій!

1957